Vécsei Rita Andrea

Egy mosoly, egy kéz

PRÓZA - LXIII. évfolyam, 2. szám, 2019. január 11.

Bobóka hányingert kapott azon a szép őszi reggelen a hegyen futóktól. Összevissza szaladgáltak előtte pink és neonsárga felsőkben. Vörös fejjel kacsáztak utcahosszakon, csak kerülgette, mikor vitte volna a gyereket misére, hadd ministráljon. Magányos futók voltak szerteszét, tulajdonképpen nem zavarták a közlekedést, nejlontrikóik elképzelt izzadságszaga, talán az önfeledtség, az tud zavarni, ha az ember maga is épp nem fut, de hát hogy tehetné meg, hogy fut pont vasárnap. Nem volt szép őszi reggel, illetve hiába volt kívülről az, belül ragacsos volt, és szürke. Egészen vasszürke, mint az ég rosszabb őszökön.